

Scenariusz zajęć z elementami doradztwa zawodowego dla świetlicy szkolnej „Poznajemy zawody”.

Cele zajęć:

- zapoznanie z różnymi zawodami,
- budzenie szacunku wobec ludzi różnych profesji.

Metody pracy:

- słowne :zagadki, rozmowa, czytanie i interpretacja wiersza,
- praktycznego działania: odgadywanie nazw zawodów na podstawie ilustracji, krzyżówka,
- zabawy: integracyjna, „Zabawa z fabułą”, zabawa „Zawodowe skojarzenia”, zabawa pantomimiczna - Jaki to zawód?

Formy pracy:

- indywidualna
- grupowa

Środki dydaktyczne: treść zagadek, tekst wiersza „Wszyscy dla wszystkich”, kartki z obrazkami atrybutów poszczególnych zawodów, tekst do zabawy „Dzień w szkole”, długopisy.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa integracyjna – „Iskierka przyjaźni” – uczniowie puszcza ją iskierkę przyjaźni poprzez uścisk dłoni osoby siedzącej obok. Iskierka zatacza koło.
 2. Wprowadzenie do tematu - wyjaśnienie wychowankom znaczenia pojęcia „zawód”.
 3. Zagadki dotyczące rozmaitych zawodów. Nauczycielka czyta zagadki, chętni uczniowie odgadują, o jaki zawód chodzi w danej zagadce (załącznik nr 1).
 4. Czytanie wiersza Juliana Tuwima „Wszyscy dla wszystkich”, odpowiedzi na pytania dotyczące przeczytanego tekstu, określenie przez uczniów przesłania wiersza (załącznik nr 2).
- Jakie zawody występują w wierszu?
 - Na czym polega ich praca?
 - Jak rozumieć tytuł wiersza?

Każda praca jest ważna i należy ją szanować.

5. Zawodowe skojarzenia.

Dzielimy uczniów na 3 grupy. Każda otrzymuje kartkę, na której narysowane są przedmioty, rzeczy lub cechy charakterystyczne dla określonego zawodu. Zadaniem dzieci jest nazwanie zawodu, z którym kojarzy się dany przedmiot. Następnie przedstawiciele grup prezentują i omawiają wyniki.

6. Zabawa z fabułą – Dzień szkole.

Prowadzący zabawę przydziela wszystkim dzieciom role min. nauczycielki, policjanta, fotografa, pielęgniarki, Adasia, Oli, Jurka, dzieci. Następnie uczestnicy zabawy uważnie słuchają opowiadania, a gdy usłyszą swoją rolę wstają i mówią głośno „hura!” (załącznik nr 3).

7. Zabawa pantomimiczna - Jaki to zawód?

Poszczególne dzieci za pomocą gestów, mimiki i naśladowania czynności (bez użycia słów) przedstawiają zawód swoich marzeń, pozostali uczniowie odgadują, o jaki zawód chodzi.

9. Podsumowanie i zakończenie zajęć.

Załącznik nr 1

ZAGADKI:

1. Jaki zawód wykonuje pan,
który obiad gotuje nam? (KUCHARZ)
2. Cóż to za człowiek powiedzcie kochani
maluje obrazy, chodzi z paletami. (MALARZ)
3. Kto ma na półkach książek bez liku?
I dba o książki i czytelników? (BIBLIOTEKARZ)
4. Przez dzień cały w ciągłym trudzie,
wciąż pracuje dla nas dzielnie.
Znają go też wszyscy ludzie
I szanują jego kielnię. (MURARZ)
5. Przebył śmiało wszerz i wzdłuż
oceany, wiele mórz.
On na mostku służby miewa
No i szanty chętnie śpiewa. (MARYNARZ)
6. Leczy wszystkich i mnie także.
Chorym leki przepisuje.
Słowem także im pomaga
I na duchu podtrzymuje. (LEKARZ)

7. Biała bluza, spodnie białe,
ubielone ręce całe.

Nawet czapka biała też.

Kto to jest? Czy wiesz? (PIEKARZ)

8. Ktoś za zeszytem przegląda zeszyt,
Choć jest zmęczony- jeszcze pracuje.

Gdy stawia piątkę, bardzo się cieszy.

Przykro mu bardzo, gdy stawia dwóję. (NAUCZYCIEL)

9. Siedzi w samochodzie,

trzyma kierownicę,

wozi towary po kraju

i przewozi za granicę. (KIEROWCA)

10. Bardzo się trudzi-

przynosi listy, paczki dla ludzi. (LISTONOSZ)

11. Spotkasz go w ogrodzie,

gdzie pracuje co dzień

Dbą o klomby i rabatki,

kocha rośliny i kwiatki.(OGRODNIK)

12. Na połów wyrusza daleko,

Cieszy się, gdy wraca z pełną siecią. (RYBAK)

Załącznik nr 2

„Wszyscy dla wszystkich” - Julian Tuwim

Murarz domy buduje,
Krawiec szyje ubrania,
Ale gdzieżby co uszył,
Gdyby nie miał mieszkania?

A i murarz by przecież
Na robotę nie ruszył,
Gdyby krawiec mu spodni
I fartucha nie uszył.

Piekarz musi mieć buty,
Więc do szewca iść trzeba,
No, bo gdyby nie piekarz,
Toby szewc nie miał chleba.

Tak dla wspólnej korzyści
I dla dobra wspólnego
Wszyscy muszą pracować
Mój maleńki kolego.

Załącznik nr 3

DZIEŃ W SZKOLE

Dzisiaj w szkole przeżyliśmy naprawdę cudowny dzień! Nasza pani NAUCZYCIELKA zaprosiła na lekcję wyjątkowego gościa. Był nim pan POLICJANT. Pan POLICJANT opowiadał nam jak należy bezpiecznie zachowywać się w drodze do szkoły i ze szkoły. Wszystkie DZIECI uważnie słuchały słów gościa, tylko OLA, ADAŚ i JUREK kręcili się w swoich ławkach. Pan POLICJANT spojrzał groźnie w ich kierunku i DZIECI usiadły już cichutko, nie poruszając się nawet. NAUCZYCIELKA podziękowała gościowi za spotkanie i zaprosiła do odwiedzin w przyszłym roku. „A teraz - powiedziała pani – Ustawiamy się parami”. DZIECI zdziwiły się. Czyżby zapomniały o jakiejś wycieczce? Ale NAUCZYCIELKA szybko wyjaśniła DZIECIOM, o co chodzi. „Mamy zaproszenie.” „A dokąd proszę pani?” – zapytał jak zwykle ciekawy wszystkiego ADAŚ. „Do pani PIEŁĘGNIARKI” – powiedziała z uśmiechem pani. Pani PIEŁĘGNIARKA przywitała nas radośnie – „Nie mogłam się już was doczekać” – powiedziała z uśmiechem. „A teraz po kolei wskakujcie na wagę!” – dodała. Pani PIEŁĘGNIARKA mierzyła nas, ważyła, sprawdzała wzrok. Na koniec powiedziała – „puszczam was wolno” i zaśmiała się. Wróciliśmy do naszej sali. Zajęliśmy miejsca w ławkach i wtedy ktoś zapukał do drzwi. Drzwi otworzyły się i wszedł wysoki pan. Na szyi miał zawieszony aparat fotograficzny. „To FOTOGRAF!” – krzyknął JUREK. „Mam dla was jeszcze jedną niespodziankę – powiedziała NAUCZYCIELKA – zrobimy nasze wspólne zdjęcie klasowe.” „Hura” – zawołały DZIECI. Pan FOTOGRAF ustawił wszystkich tak, żeby każdego było dobrze widać. „Uwaga” - powiedział pan FOTOGRAF – „Zaraz wyleci ptaszek”. DZIECI zaśmiały się. „Na pewno uda nam się śliczne zdjęcie” – powiedziała NAUCZYCIELKA. „Ale to był miły dzień – powiedziała OLA – POLICJANT, PIEŁĘGNIARKA, FOTOGRAF...”. Tak odpowiedziała NAUCZYCIELKA – to był zupełnie wyjątkowy dzień.